

працювати тощо. Викладачі, що дають завдання, а потім їх не перевіряють, або перевіряють поверхнево — «розхолоджують» студентів. Тоді вже краще не давати завдання.

Таким чином, головними шляхами підвищення мотивації студентів до систематичного навчання, на наш погляд, є: зацікавлення (переконавання студентів, що отримані знання, вміння, навички стануть їм у нагоді в майбутньому), створення умов для розкриття здібностей кожного студента, систематичний контроль та надання зворотного зв'язку про успішність виконання того чи того завдання.

Процишин Р. В., асистент
кафедри цивільного та трудового права

ДОСВІД ПРОВЕДЕННЯ СЕМІНАРСЬКИХ ТА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ «РИМСЬКЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО»

Римське право як система права є надбанням усього людства у сфері регулювання суспільних відносин, оскільки основні правові системи сучасності взяли свої витоки саме з римського права. Фундаментальною складовою кожної правової системи є система приватного права. Правова система України, так само як і цивільно-правова система, належить до романо-германської правової сім'ї.

Римське право як наука та навчальна дисципліна почала вивчатися у Італії в XII столітті. Відома наукова школа глосаторів власне займалася цим питанням, і в подальшому ці знання знайшли своє місце у навчальних курсах по дисципліні «Римське право» в університеті Болоньї. Саме тому римське приватне право до сьогодні є однією з фундаментальних дисциплін при підготовці студентів-юристів.

Існує ряд традиційних форм і методів подання матеріалу студентам як на лекціях, так і під час семінарських занять, що, в свою чергу, визначає обсяг необхідних знань і практичних навичок, які здобуває студент. Проте для всебічної підготовки майбутнього фахівця у галузі права необхідно в рамках семінарського заняття застосовувати інноваційну форму роботи — дослідження казусу як технології процесу пізнання та засвоєння на рівні практичних навичок знань студентом.

Казус — це конкретний випадок. Очевидно, що в рамках курсу «Римське приватне право» за пошуком таких випадків необхідно звертатися до першоджерел, тобто до Дигест Юстиніана, де містяться зафіксовані римськими юристами казуси, їх відповіді тощо.

Така форма роботи на семінарському занятті, як дослідження казусу була успішно застосована, і дослідження показали, що при такій організації навчального процесу успішність стає кращою, а рівень знань вищим. Це пояснюється насамперед тим, що через таку форму роботи відбувається стимулювання процесу пізнання у студента. Оскільки для того, щоб проаналізувати фактичну ситуацію, потрібно визначити наявні елементи з точки зору права, виявити юридичні зв'язки, застосувати ті чи інші принципи права, правила тощо для вирішення чи юридичного аналізу ситуації, що є казусом. Для того, щоб застосувати вищенаведені навички, студенту необхідно опрацювати той матеріал, який пропонується навчальною програмою.

Правовий аналіз казусу, сформованого римським юристом, як форма роботи в навчальному процесі є схожим за своїм змістом з кейс-методом при вивченні процесуально-правових дисциплін, де він є основним. Однак відмінність полягає у тому, що студент при вирішенні казусу не обмежується нормою закону, а вирішує фактичну ситуацію у сфері приватних відносин керуючись принципом справедливості та безпосередньої користі як визначальних критеріїв при вирішенні казусу.

Застосування ж казуїстичного методу на кожному семінарському занятті дозволяє не тільки стимулювати потяг до навчального процесу через практичну складову, яка не обтяжена формалізмом, але й дозволяє сформувати необхідні професійні навички роботи юриста господарсько-правової спеціалізації підготовки.

*Радченко М. І., канд. психол. наук.,
доцент кафедри педагогіки та психології*

ВИКОРИСТАННЯ РЕЗЕРВНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ПСИХІКИ СУБ'ЄКТА НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ

Сучасний етап соціально-економічного розвитку суспільства перед'являє підвищені вимоги до фахівців будь-якого рівня. У цих умовах особливого значення набуває пошук ефективних способів вдосконалення якості підготовки у вищій школі. В контексті під-